

[J. S. Foget.]

at det lejede Mandskabs Arbejde skal betales med den Løn, som er fastsat for tilsvarende Arbejde. Dette er et Forhold, som vi aldrig vil komme udenom alligevel, men det vil gøre Forholdene mere ensartede. Jeg har set, at man har betalt meget uensartede Lønninger for dette Arbejde, i enkelte Tilfælde en Betaling, der ligger langt over, hvad man oplyser som den i Øjeblikket gældende Takst.

Vedrørende den Fare, der kan være ved, at Bykommunerne kan udnytte Ordningen, skal jeg pege paa, at Ordningen for det første ikke gælder i København, og at Ministeren dernæst har givet Tilsagn om i det Cirkulære, der skal udsendes, at understrege, at Udgifter til Bortkørsel eller Smeltning af Sne ikke kan refunderes som de øvrige Udgifter.

Ud over de her nævnte Ændringer er der en Del mindre betydende, hvorom Udvalget er enig. Jeg kan i det hele sige, at de Ændringer, hvorom Flertallet er enedes, betyder en meget væsentlig Forbedring. Loven vil efter min Opfattelse komme til at virke saaledes, at Naturalarbejdet i Praksis i høj Grad vil blive begrænset ved Sognevejene, og at man ogsaa for disses Vedkommende kan faa den væsentligste Del af Udgifterne refunderet, hvis man foretrækker at anvende lejet Mandskab — det staar jo nemlig Sognekommunerne frit for. En Ting synes i alt Fald sikker, nemlig den, at alle arbejdsløse vil komme i Arbejde i Landkommunerne under Snerydning, og at Naturalarbejdet derved vil blive væsentligt indskrænket.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup spurgte: Hvordan vil man kunne konstatere, at der ikke findes mere Mandskab at leje? Maa jeg hertil svare, at det er uhyre let, da man altid ved, hvor mange arbejdsledige man har. Man ved, hvor mange arbejdsledige der søger Socialkontorer og Arbejdsledighedskontorer, og de kommer selvsagt ud straks. De, der ikke melder sig i rette Tid, kommer selvsagt ikke med. Det Mandskab, man saaledes raader over, er det, man kan skønne er disponibelt. Jeg synes, at det i Praksis er saa uhyre let gennemførligt, idet man øjeblikkelig er klar over, hvor meget lejet Mandskab man har til Raadighed.

Hvad angaar Venstres Ændringsforslag under Nr. 12, kan vi stemme for dette Forslags Stk. 3, hvis Formanden tillader delt Afstemning, hvad jeg herved anmoder om. I øvrigt maa jeg anbefale at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag og

imod det af Venstre stillede Ændringsforslag til § 2. Endelig maa jeg i høj Grad anbefale at stemme for det af mit Parti stillede Ændringsforslag under Nr. 5, der for os er af principiel Betydning.

Marius Jensen: Jeg kan helt og fuldt give mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, Ret i de Betragtninger, han fremførte. Jeg skal derfor kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger til dette Lovforslag, inden det gaar over til tredie Behandling.

Den store Forøgelse af Vejtrafikken, der har fundet Sted gennem Motorkørselens enorme Udvikling, har gjort Snerydnings-spørgsmaalet aktuelt. En meget stor Del af Varetransporten foregaar jo ad vore Amts- og Sogneveje. Ikke alene, hvad angaar Transporten af Produkter fra Landbrug og Industri, men ogsaa, hvad angaar Persontransporten, er man gaaet over til Motorkøretøjer. Al denne Vejtrafik stiller store Fordringer til Vejenes Stand, og derfor ser man ogsaa de kommunale Vejbudgetter Aar for Aar stige i hurtigt Tempo. Der stilles større Krav fra de motorkørendes Side om, at Vejene holdes i god og farbar Stand, og det er der ikke noget at sige til, da de motorkørende maa betale store Skatter til dette Formaal. Den Andel, som Sognekommunerne faar af disse Penge, er efter min Mening for lille. Det er derfor rimeligt, naar mit Parti atter ved denne Lejlighed rejser Krav om Benzin-Femørens Overgang til Sognekommunerne til Dækning af de ekstraordinære Udgifter, Udgifter, som ogsaa denne Lov vil bidrage til at øge, og som vil nedfælde sig i en øget Beskatning paa fast Ejendom.

Ved de af Flertalspartierne foreslaaede Ændringer i Snekastningsloven vil Vej-udgifterne i Kommunerne yderligere stige, og det kan mit Parti ikke medvirke til. Vi erkender, at den udvidede Trafik paa vore Sogneveje med Motorkøretøjer, som bringer Landbrugsvarer fra det ene Sted til det andet, er i stærk Udvikling, men jeg minder samtidig om, at ogsaa andre Varetransporter finder Sted derude. Ikke alene private, men ogsaa Staten bidrager til at øge denne Trafik. Det er nødvendigt af Hensyn til Erhvervslivets Gang at holde Vejene ryddelige og farbare, saaledes at man til enhver Tid kan komme frem ad dem. Det er derfor naturligt, at man gennem en Ændring i den forældede Snekastningslov prøver at fremme Ønskerne i saa Henseende.

Der finder i Sneperioder saa godt som ingen Transport Sted med Slæder eller